

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου (†356). Ἀντωνίου ὁσίου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις (†1838).

Διάταξις ἰσχύουσα αἰωνίως πλὴν Κυριακῆς καὶ προκειμένου ἑσπερινοῦ.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησθε σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρβην, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν ἀ' στάσιν. Εἶτα·

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

*** * ***

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος ♯ Πα ρ

Κ^{B8} υ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε ^{B8} Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε ^{Δι}
 ει σα α α κου σο ο ον μου ^{B8} προ σχεστηφω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου ^{B8} εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε ⁶

Κ^{B8} α τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο ον
 σου ^{Δι} ε πα αρ σι ι ις τωων χει ει ει ρω ω ω ω
 ων μου ^{B8} θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη η ει
 σα α α α κου σο ονμου Κυ υ ρι ι ε ε ⁶

Ἦ Στιχολογία. ⁶

Η^{B8} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κηνω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λο γους πο νη

ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα ασεις εν αμαρ τι ι
αις

Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των ε κλε κτων αυ των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξει με ε ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα

να α τω την κε φα λη ην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θησαν ε χο με να πε τρα σι

κρι ται αυ των

Aκου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν θη

σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε

σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Οτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ^Δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου ^ε

Φ ^{Βε} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι ^Δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν ^ε

Π ^Μ ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι ^ε κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω ^ε

Φ ^{Βε} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην ^ε

Ε ^{Βε} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω ^ε

Ε ^{Βε} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου ^ε

Ε ^{Βε} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρου

ψαν πα γι δα μοι ^ε

Κ^{B8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε

Α^{B8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{B8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{B8} ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ^{B8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Ε^{B8} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Ε^{B8} με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι

Ε^{B8} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε ει σα ακ ου σον της φω νη ης μη

Γ^{B8} ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χοντα εις την
φω νηντης δε η σε ω ωςμου<sup>ε
7</sup>

Ἴστῶμεν στίχους Γ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ τοῦ Ὁσίου δ' εἰς Γ'.
Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ὅτε σε ὁ ἔνθεος ἔρωσ ἀνέφλεξε, καὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν, αὐτὸ ποθῆσαι, τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀκρότατον· τότε κατεφρόνησας, σαρκὸς καὶ αἵματος· καὶ ἔξω κόσμου γεγένησαι, πολλῇ ἀσκήσει, καὶ ἡσυχίᾳ, τούτῳ ἐνούμενος· ὅθεν ἐπλήσθης, ὡς ἐζήτησας, τῶν ἐκείθεν καλῶν καὶ ἀνέκαμψας, ὡς Ἀστὴρ καταυγάζων, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ἄντώνιε.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ φωτισθεὶς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτίσιν, ...

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, συντρίψας τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ Πνεύματος, καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν, αὐτῶν τοῖς πᾶσι, δηλοποιήσας θείαις διδάγμασι, ταῖς θείαις λαμπρότησι καταστραπτόμενος, τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος, φωστὴρ ἐγένου, καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος· καὶ τῶν νοσοῦντων ἐμπειρότατος, καὶ σεπτὸς ἰατρὸς καὶ ἀρχέτυπος, χαρακτήρ ἐναρέτου, ἀγωγῆς Πάτερ Ἄντώνιε.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὁ χαρισμάτων ἐνθέων πεπλησμένος, σὲ ὡς ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον Πάτερ εὐρών, Χριστὸς τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰς οἰκείου, μαρμαρυγὰς φωτὸς σοὶ ἐξήστραψεν· ἐντεῦθεν ἰάσεων, ἄφθοнос

ῶφθης πηγῆ, διατροφή τε λιμώττουσι, καὶ τῶν διψόντων, δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν· τὰς ψυχικὰς δὲ διαθέσεις ὀρῶν, σοῦ τῷ λόγῳ σοφῶς ἐβελτίους Θεῷ· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ καθαρὸς τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν, Ἄγγελος ἐπίγειος, βροτὸς οὐράνιος, τῆς παρθενίας διδάσκαλος, τῆς ἐγκρατείας, ἠκριβωμένη στάθμη Ἀντώνιε· συνὼν τῷ Δεσπότη σου καὶ τὴν ἀσίγητον, δοξολογίαν μακάριε, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ τοῖς Ὁσίοις πᾶσι καὶ Μάρτυσι, τούτῳ προσάγων, τοὺς τελοῦντάς σου, τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον.

Δόξα.

Συκεώτου.

Ἦχος Πάσα

Δ ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Τ ^{Πα} ο κατ ει κο να τη ρη σα α ας α λω ω
βη η η η τον νουν η γε μο να κα τα πα θων ο
ο ο λε ε θρι ι ι ων α σκη τι κως ε εν στη
σα α α α με ε ε ε νος εις το καθ ο μοι ω ω σιν
^{Πα} ως δυ να τον α α α νε λη η λυ υ υ υ θας
αν δρι κως γαρ την φυ υ σιν ε εκ βι α α σα

α με ε ε ε νος ^{Πα} ε σπεευ σας το χει ρονκα θυ πο τα ^{Δι}
 ξαι αι τω κρει ει ει ειτ το ο ο ο νι ^{Πα} και την σαρκα ^{Δι}
 δου λω ωσαι αι αι τω πνε ευ μα α α α τι ο ^{Πα}
 θε ε εν μο ο ο να α ζο ο ον των ^{Κε} α νε δει ^{Δι}
 χθης α α α κρο ο ο τη ης ^{Πα} πο λι στη ης τη η ^{Δι}
 ης ε ε ρη η η μου ^{Δι} ευ δρο μουν των α λει ει πτης κα ^{Πα}
 νων α ρε τη ης α α ακρι βε ε στα α α α τος ^{Πα}
 και νυν ε εν ου ρα α νοις ^{Κε} των ε σο ο πρων λυ υ θε ^{Δι}
 ε ε εν των Αν τω ω νι ι ι ι ε ^{Πα} κα θα ρως ε ^{Δι}
 ε ε πο ο πτε ε ευ εις ^{Δι} την α α γι ι ι α αν Τρι ^{Πα}
 α α α α δα εν τυγ χα νω ωων α α με ε ^{Πα}
 σως υ περ των πι στει και πο ο θω ω τι μω ω ων ^{Δι}
 τω ω ων σε ^{Πα}

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις ^{Δι}
 τϛ ϛ ϛς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω ^{Δι}

νων α α α μην

Τ^{Πα}ις μη μακαρισει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε

ε ε νε ^{Δι}τις μη α νυ υ ^{Πα}μνησει ει σου τον α λο ο

ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως

εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Γι ος μο ο νο γε ε νης

ο αυ τος εκ σου ουτης α α α γνη η ης προ ο η ηλ

θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει

θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε

νο ο με ε νος α ανθρωω ω πος δι ι η η η

η μας ^{Κε}ουκ εις δυ α α ^{Δι}δα α προ σω ω ω ω πων

τε μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι

φυ υ ^{Πα}σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο

με ε ε ε νος αυ τον ι ι ^{Δι}κε τε ευ ε σε μνη πα

αμ μα κα α α α ρι ι ι ι ^{Πα}στε ε λε η θη η η

η η η ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος: Σοφία ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῶμα·
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἔσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φως ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τῃ
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α

Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
 και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς
 ς ς ζω ω η η ην ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο
 ο ο κο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,
 εν αυ λαις οι οι κς ς Θε

ου ημων

Ι δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον
 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

I δὲ ἔδη εὐλογοῖ ἐπιτετον Κύριον
 παῖνες οἱ δὲ ἄλλοι Κύριον ἰσχυροῦ

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

K υὺς ἰσχυροῦ ἐπισακσεταί με ἐν τῷ
 κεκραγεῖναι με προσαυτον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
 δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με

ἐπισακσοντῆς προσευχηῖς με

K υὺς ἰσχυροῦ ἐπισακσεταί με ἐν τῷ
 κεκραγεῖναι με προσαυτον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
 σύ, Κύριε

καταλαμβάνεις με

K υὺς ἰσχυροῦ ἐπισακσεταί με ἐν τῷ
 κεκραγεῖναι με πρὸς αὐτὸ οὐδὲν

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον ^Δ _δ

χλόης ^Δ _δ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _δ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ραστηςζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ ^Δ _δ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ _δ ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει ^Δ _δ

Τ ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ραστηςζω η ης μθ ς ς ^π _ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

Ἦχος ♯ Κε ρ

Ο θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^ν _ρ

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^π _ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^π _ρ ε νω τι

σαι τα ρηματα τῆς στοματός μου

Ο Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με

Στίχ. β'. Ἴδού γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος

ἀντιληπτῶ τῆς ψυχῆς μου

Ο Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου σώσον με

καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠδὴ Δι-θ.

Η βοηθία ἀμβάρῃ Κυρίου ἰσ

τῆς ποιήσαντος τὸν ὄρανον καὶ τὴν γῆν

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη τοῦ Θεοῦ ἡ ξει

ἡ βοηθία μου

Η βοηθία ἀμβάρῃ Κυρίου ἰσ

τῆς ποιήσαντος τὸν ὄρανον καὶ τὴν γῆν

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ φυλάξει

την ψυχήν σου Κύριος

Η βοήθεια παρά Κυρίου

ποίησαντος του ούρανο και την γη

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος Γα φ

Ο Θεός ἀντιληπτῶμα εἶπεν ἑλε

οός σου προφθάσει με

Στίχος α'. Ἐξελε με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Θε

ός καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐμε ἐλυ

τῶσαι με

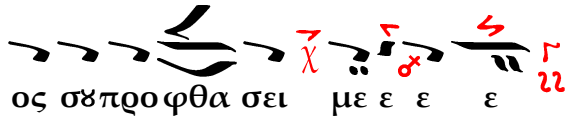
Ο Θεός ἀντιληπτῶμα εἶπεν ἑλε

οός σου προφθάσει με

Στίχος β'. Ρύσαι με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν

νόμιαν καὶ ἐξανδρῶναι μάτων σώσον με

Ο Θεός ἀντιληπτῶμα εἶπεν ἑλε ο

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

(Ζήτηι τῆ ε' Δεκεμβρίου, τοῦ Ἁγίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου).

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 1-9).

Δικαίων ψυχαι ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξιούς ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν Ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(ε' 15-23, στ' 1-3).

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῆ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὀσιότητα, ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζα. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους Δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις Ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ

Υψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 7-15).

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρωσ, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ

ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ

Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος Δι-Θ

Δι
Α σκη τι κον γυ υ υ μνα σι ι ον συγ κρο τη σα
ας ε πι ι γης ο ο σι ι ε Α ντω ω νι ι ι ι
ε και των πα θων τα ασπρο σβο ο λας εν τη ρο η
των δα α κρου ω ων σα πα σα α ας α πη ημ βλυ υ
υ νας κλι ι μα αξ θει ει α α και σε ε πτη η η η
εις ς ρα νς ςς α να α γς ς ς ς σα τοις

πα α σι ιν ε ε ε γνω ρι ι σθη ο θε ο ο ο

ο ληπτος βι ι ο ο ο ος ος ευ σε βει α ας

γαρ κα αρ πς εν αυ τω ε εν δει ξα α α α

με ε ε ε νος ι α τρευ εις δι αυ των τας α σθε

νει ει ας τω ων πα α α θων των πι στω ω ω ως

εκ βο ω ω ω ντω ω ω ν σοι χαι αι αι ροι ο ις της

ε ω ω ω ας α στη ρου σου γε ε ε ε στα α α α

τε και των μο να ζον των λαμπα δ ο ο ο ο χε και αι

ποι οι μη ην χαι ροις α οι δη η με το της ε ρη μ ο καλ

λι ι ι σ τον θρε εμ μα και της Εκ κλη σι ας α κρα

α α α δαν τον ε ε ε ρει ει ει σμα χαι ροις των πλα

νω με ε ε νων ο με γα ας ο δη η γος χαι αι αι

ροις το η με ε ε ε τε ρον κα α αυ χη η η η μα

και της Οι κ ο με ε ε νης φαι δρον α γα α λ λι ι

ι α α α α μα

Tον ε πι γη ης Α γ γε ε λον και εν Ου ρα νοις αν

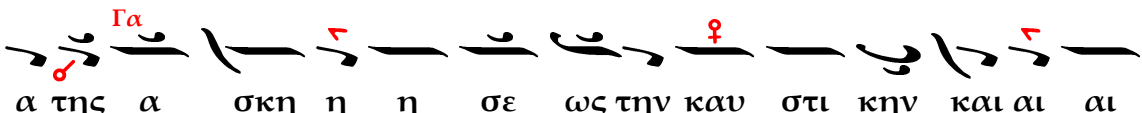

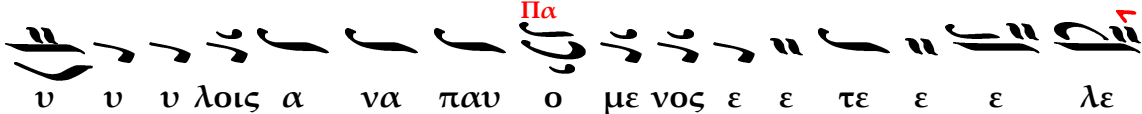
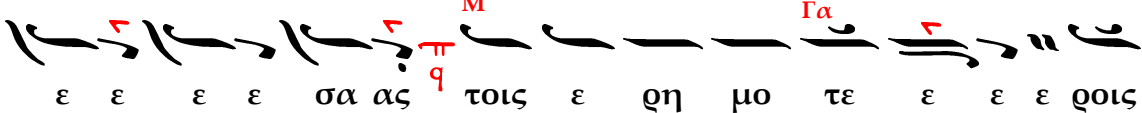

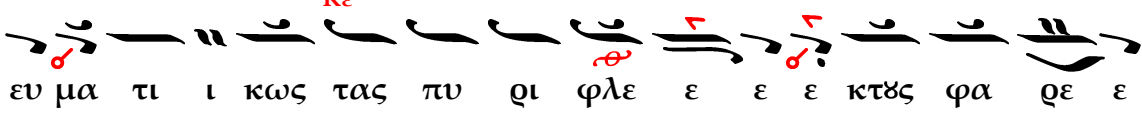
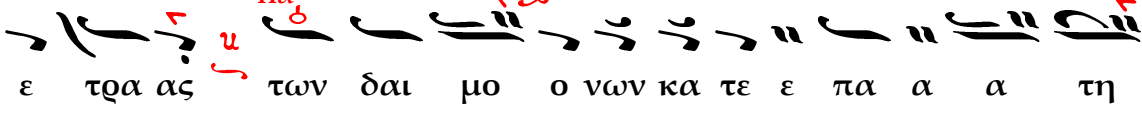
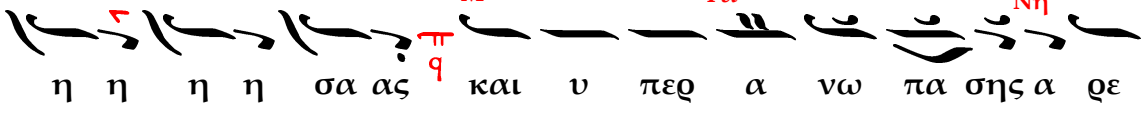
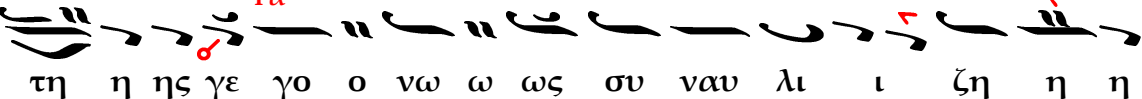
θρω ω πον Θε ε ς τς κο σμθ την ευ κο σμι ι ι αν
 την τρυ φη των α γα θων και των α ρε ε των των α
 σκη των το ο ο καυ χη η μα Α ντω ω νι ι ον τι
 μη η η η σω ω ω μεν πε φυ τευ με νοος
 γαρ εν τω οι κω ω τς Θε ε ς ε ξην θη σε
 ε δι ι ι και αι αι ω ως και ω σει κε ε
 δρος ε ε εν ε ρη η μω ε πλη θυ νε τα
 ποι οι οι οι μι α α Χρι ι στς των λο ο γι ι ι
 κω ω ων προ βα α των εν ο σι ο τη η τι και δι
 και ο ο συ υ υ υ υ υ υ υ νη
Οσι ι ι ε Πα α τερ εκ βρε φς την α ρε
 την ε πι με λω ω ως α σκη η σας ορ γα νον γε ε
 ε ε γο ο ο ο νας τς ς Α α α α γι ς
 Πνε ευ μα α α τος και παρ αυ τς λα α βων των
 θαν μα των τη ην ε νε ε ερ γει ει ει ει αν
 ε πει σας τς ς ανθρω ω πς κα τα φρο νειν των η

 δε ε ε ε ων νυν τω θει ει ει ω φω ω τι κα θα

 ρω τε ε ρον εκ λαμ πο ο ο ο με ε ε ε νος φω τι

 σον και η μων τας δι ι ι α νοι οι α ας Πα τερ

 Α ντώ ω ω νι ι ι ι ε

Ἀνατολίου.

Ἦχος ἰὶ Γα ϕ

Ο^{Νη} σι ι ε Α ντώ νι ι ε ε^π της στερ ρω τα α

^{Γα} α της α σκη η η σε ως την καυ στι κην και αι αι

 ευ ψυ υ χον δι ι α α τρι ι ι βην^υ ως εν α

^{Πα} υ υ υ λοις α να παυ ο με νος ε ε τε ε ε λε

^Μ ε ε ε ε σα ας^π τοις ε ρη μο τε ε ε ε ροις

 γαρ σε αυ το ο ο ον συ υ να α α ψας^υ πνε ε

^{Κε} ευ μα τι ι κως τας πυ ρι φλε ε ε ε κτος φα ρε ε

^{Πα} ε τρα ας των δαι μο ο νων κα τε ε πα α α τη

^Μ η η η η σα ας^π και υ περ α νω πα σης α ρε

^{Γα} τη η ης γε γο ο νω ω ως συ ναυ λι ι ζη η η

η Α α γγε ε ε λοις εν τη Βα σι λει ει ει α α
 των Οου ου ου ρα α α α νων δι ο ο πρε
 σβευ ε Χρι στω ω τω ω Θε ε ω σω θη η ναι
 τας ψυ υ χα α α α ας η η μων

Δόξα.

Τοῦ Στουδίτου.

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
 Πνε ευ μα α α τι

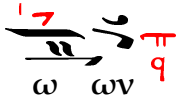
Ο σι ι ι ι ε Πα α α τε ερ της φω νης
 τϵ Ευ αγ γε λι ρ τϵ Κυ ρι ι ρ α α κϵ ρ ρ σας
 τον κο σμον κα τε ε λι ι πες τον πλϵ τον και την
 δο ο ο ξαν εις ρ δε εν λο ο γι σα α α α
 με ε ε ε νος ο ο θεν πα σι ιν ε βο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο α α α ας α γα πη σα α
 τε ε ε τον Θε ε ον και ευ ρη σε ε τε ε χα α
 ρι ιν αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον μη δεν

προ τι μη ση η τε της α γα α α α α πη
 ης α α αυ τς ι να ο ταν ε ελ θη εν τη η
 δο ο ο ξη η α α αυ τς ευ ρη ση τε α
 να α πα α α αυ σιν μετα α πα αν των τω ων Α
 γι ι ι ι ων 8 ταις ι κε σι ι ι αις Χρι ι στε φυ
 υ λα α α α ξον και σω ω σον τα ας ψυ χα ας
 η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα φ

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νας των
 αι ω ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Πα ρ θε ε νε
 και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος
 την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το
 αρ ρη η κτον την αρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι αν
 και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η μω ω ω ω ω

* * *

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

ᾠχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν ἀρχηγός, γεγεννημένος, καὶ ἀήττητος πρόμαχος· παθῶν γὰρ ἐκτέμνων ρίζας, καὶ τῶν δαιμόνων ὀρμάς, ὑποστάς ἀνδρείως ἐθριάμβευσας, αὐτῶν τὴν ἀσθένειαν, καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν· τὴν τοῦ Σταυροῦ δέ, τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν, καὶ ἀνίκητον, ἐφανέρωσας δύναμιν· ἦν καὶ περιζωσάμενος, ἐνίκησας ἅπαντας, τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν, διὰ σαρκὸς ἐπιφάνειαν, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ.

Στυλὸς φωτοειδῆς ἀρεταῖς, ἐστηριγμένος, καὶ νεφέλη σκιάζουσα, ἐγένου τοῖς ἐν ἐρήμῳ, πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, τῶν Θεῶν ὀρώντων προηγούμενος, Σταυροῦ βακτηρία, τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· τὸν νοητὸν δέ, Ἀμαλήκ τροπωσάμενος, ἀνεμπόδιστον, τὴν οὐράνιον ἄνοδον, εὖρες θεομακάριστε, καὶ κληρὸν ἀκήρατον, σὺν Ἀσωμάτοις τῷ θρόνῳ περιχαρῶς παριστάμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Χαίροις ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν, χοροστασίαις, ἐν ὑψίστοις Ἀντώνιε· τὸν βίον γὰρ τούτων Πάτερ, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, φανεῖς καθαρῶτατον, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, ἀκτινοβόλους, ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον, τὰς τοῦ Πνεύματος, τοῦ Ἁγίου πανόλβιε· ὅθεν καταυγαζόμενος, ἐώρας τὰ μέλλοντα, πάντα προλέγων ἐκ θείας, φωτοφανείας μούμενος, Χριστοῦ· ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Συκεώτου.

ᾠχος πλ. α' Νη ρ

T^{Nη} ων μο να στων τα α πλη η η θη η τον κα θη
 γη τη ην σε τι ι μω ω μεν Αν τω ω ω ω νι ι ι
 ι ε^v δι α γαρ σου τη ην τρι ι ι βο ον^Δ την
 ο ον τως ε ευ θει ει αν πο ρευ ε σθαι ε ε ε ε
 γνω ω ω μεν^v μα κα α α ρι ο ος ει τω
 Χρι στω δου ου λε ευ σας^ε και ε χθρου ου θριαμ βευ σας
 την δυ υ υ υ να α α α μιν^v αγ γε ε λων συ
 νο ο ο μι ι ι ι λε^Δ του Πα αυλου συμ με ε ε
 το ο χε του Θη η η βαι αι αι αι ου^v μεθ ων
 πρε σβε ευ ε ε τω ω Κυ ρι ι ι ω ω^Δ ε λε η
 Πα^{Πα} θη η ναι τας ψυ χα α α ας η η η η μων^v

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

K αι νυ υν και α α ει^ε και εις τς αι αι ω
 ω ω νας^ε των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην^v
A^{Nη} νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε νε^ε η τον
 Θε ο ο ον α α φρα α α στως συλ λα βου

ου ου σα α σα α αρ κι Μη τηρ Θε ου ου ου
 του ου υ υ υ ψι ι ι ι ι στου σων ι κε των πα
 ρα α α κλη η η σεις δε χου Πα να α α α μω ω ω
 ω με η πα σι χο ρη η γου ου ου σα α κα θα ρι
 σμο ο ον τω ων πται αι σμα α α α των νυν τας η μων
 ι κε ε ε σι ι ι ας προ σδε ε ε ε χο ο με
 ε ε νη δυ σω ω ω ω ω ω ω ω ω πει ει
 σω θη η η η ναι πα α αν τα ας η η η μα α
 α ας

Καὶ σύντομον.

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι
 ω νων α μην

Α νυμφευ τε Παρ θε νε η τον Θε ον α φραστως
 συλλα βου ου σα σα ρκι μη τηρ Θε ου του ου Υ ψι ι ι
 στσ σων οι κε των πα ρα κλη σεις δε χου πα να μω
 με η πα σι χο ρη γου σα κα θα ρι σμο ον των πται

 σματων ^ν ρ₂ νυντας η μων ι κε σι ι ασπροσ δε χο με

 ε νη δυ σω ω πεισωθηναι παντας η μα α α ας ^ν ρ₂

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρῖς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

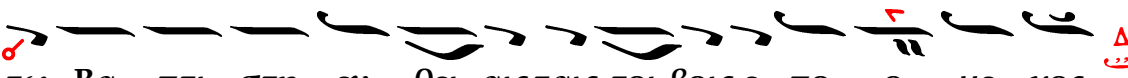
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος [♯] Δι ~~ϑ~~
^ρ ρ₂

Tον ζη λω την Η λι αν τοις τρο ποις μι μθ με νος ^ε ρ₂

 τω Βα πτι στη ευ θει αις ταις τρι βοις ε πο ο με νος ^Δ ρ₂

Πα τερ Α ντω νι ε της ε ρη μϑ γε γο νας οι κι
 στης και την οι κϑ με νην ε στη ρι ξα ας ευ χαις σθ
 δι ο πρε βευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας
 η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
 στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
 γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει
 σα ρκου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
 κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
 πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω
 ων

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν

εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητροῦ, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *